

Σημασία

Σημασία: επιδεικνύεται γενική αδιαφορία στα σημαντικά, και εν πολλοίς επιζημία, συμβάντα ή και αρνηση συμμορφωσης σε κανόνες .
Περισσότερα περι αδιαφορίας στο [Υπογλώσσιο #83](#)

Παραδειγμα

Δευτέρα, 12 Αυγούστου 2013

Ο «χορός» της φοροδιαφυγής καλά κρατεί. Ένας στους δύο δεν κόβει αποδείξεις.

Αναλογη συγχρονη φράση "κάνει την πάπια", "σφυριζει αδιαφορα"

Η ριζα της φράσης στο ρεφραϊν παλιου δημοτικου τραγουδιου που καλεϊται η κυρα - Μαριόρα το οποιο παραθετω:

15.

Ἡ Κυρά Μαριόρα.

«Ἄ, κυρά Μαριόρα, ἄντρας σ' πείνασε,
—'Ἄμ' σὰν πείνασε, καὶ τί ;

κι' ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ·
τὰ παπούτσιά μου ξεσκῶ,
τὸ χορὸ δὲν παρατῶ·
τὸ ψωμί 'ναι στὸ ἀμπάρι,
καὶ ἄς πύγῃ νὰ τὸ πάρῃ.

—Ἄ, κυρά Μαριόρα, ἄντρας σ' ὀρίψασε.
—'Ἄμ' σὰν ὀρίψασε, καὶ τί ;

κι' ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ·
τὰ παπούτσιά μου ξεσκῶ,
τὸ χορὸ δὲν παρατῶ·
τὸ νερό 'ναι στὸ καυκί,
καὶ ἄς πύγῃ 'κεῖ νὰ πιῇ.

Ἄ, κυρά Μαριόρα, ἄντρας σ' ψυχμαχεῖ.
—'Ἄμ' σὰν ψυχμαχεῖ, καὶ τί ;

κι' ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ·
τὰ παπούτσιά μου ξεσκῶ,
τὸ χορὸ δὲν παρατῶ·
τὸ θυμιάμα στὸ χαρτί,
κ' ἡ λαμπάδα, στὸ καρφί.

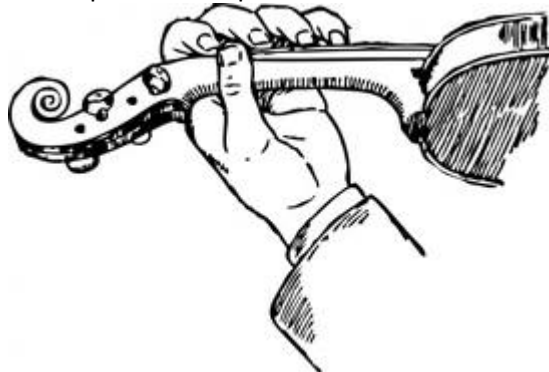
— Ἄ κυρὰ Μάριόρα, ἄντρας πέθανε,
 — Ἄμ' σὰν πέθανε, καὶ τί ;
 κι' ὁ χορὸς **καλὰ** κρατεῖ·
 τὰ παπούτσιά μου ξεσκῶ,
 τὸ χορὸ δὲν παρατῶ.
 ἢ γυναῖκες ἄς τὸν κλάψουν,
 κ' **οἱ** παπάδες ἄς τὸν θάψουν.

Το τραγούδι ίσως θα επρεπε να ονομάζεται « Ο ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΝ », και εκφράζει καλύτερον παντος ἄλλου την νοοτροπίαν τοῦ Νεοέλληνο.

Άλλες αναλογες φράσεις

Αυτός το βιολί του

Φραση για να περιγραφει καποιον αμεταπειστο που επιμενει στην αποψη του παρ ολες τις προσπαθειες που γινονται η συμβαντα που θα επερεπε να τον μεταπεισουν.



*Και φέρ' μου το βιολοῦδιν μου το κάλλιον μου παιχνιδιν,
 Να κάμω μάναις να σφαιδῶν, κορίτσια να παιλλάνουν,
 Να φέρω την καλλίτερην 'ς την κάμαραν τοῦ Μπέη*

Δημοτικό Κύπρου

βιολοῦδιν μικρο βιολί

Καλλιον παιχνιδιν =το καλλιστον μουσικο οργανο

Παιλλαινω = τρελαίνομαι

Η επαναληψη εχει πολλες ηχητικες συνεκδοχες :τσαμπουνάω,
 κοπαναω, καβουρντιζω

Βαράτε βιολιτζήδες

Εξακολουθείστε σαν να μην συμβαίνει τίποτε.

Οι βιολιτζηδες ειναι πρωταγωνιστες στα λαϊκα πανηγύρια. Οσο βαρουν τα βιολια ή οργανα ή παιχνίδια ή σιμάρματα , επικρατει η γενικη ευθυμια και το γλεντι.

Ο πανηγυράς, ο αντιστοιχος του αρχαιου χορηγοῦ, ή όποιος κολλάει την αναλογη "χαρτουρα" στο κουτελο των βιολιτζήδων, εκφωνει και την εντολη "βαράτε βιολιτζήδες", συνοδευομενη ίσως και από τον

τιτλο του τραγουδιου της παραγγελιάς του. (πχ. Την Ιτια, το Παπακι, συννεφιασε ο Παρανασσοσ κλπ).

ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ: (Καθ' ἑαυτόν.) Χιώτη μέτυσε· νά,
τζάκισε ποτῆρι.

ΧΙΟΣ: Ὠχοῦ!... (Πετᾶ τό καλπάκι του.)

ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ: (Καθ' ἑαυτόν.) Μέτυσε, ἃ τζάνουμ·
νά, πέταξε καλπάκι του. Χιώτη πριχοῦ μετύση εἶ-
ναι κομμάτι τρελό, σά μετύση κιόλας, ἄρτίκ μπι-
τοῦν μπιτοῦν τρελό γένεται...

ΧΙΟΣ: Φέρτεν τά σιμάρματα.

ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ: Τί τά πῆ σιμάρματα;

ΧΙΟΣ: Βγιολλιά, διαβόντρου γυιέ, λαγοῦτα... (Φω-
νάζει.) Ὠχοῦ... καί φέρτεν τά γλίγωρις, φέρτεν τα...
(Συντρίβει ἄλλο ἓν ποτήριον.)

2086.167

Παραδόσεις

«'Αφοῦ φωνήσῃ ὁ πρῶτος ἀλέκτωρ, ὁ μαῦρος, καί ὁ δεύτερος, ὁ κόκκινος, οἱ Καλικάντζαροι ετοιμάζονται εἰς ἀναχώρησιν, φεύγουσι δε δταν ἀκούσωσι τήν φωνήν του τρίτου ἀλέκτορος, τοῦ ἄσπρου».

«Συνηθέστερον λέγεται, ὅτι πρέπει ν' ἀκούσωσι τήν φωνήν τριῶν ἀλεκτόρων διαφόρων χρωμάτων, καί μόνον μετά τήν τοῦ τρίτου εξαφανίζονται. Ἡ τάξις δε τῶν χρωμάτων τῶν τριῶν ἀλεκτόρων δεν ἀναφέρεται πάντοτε ἡ αὐτή, ἀλλ ὅτε μὲν πρῶτος τάσσεται ὁ μαῦρος καὶ τελευταῖος ὁ ἄσπρος, ὅτε δε τανάπαλιν»

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ὑπ' ἀριθμ. 879



«Χόρευαν ολόγυρα σ' ἓνα σωρό
φλουριά, Κι ἀπάνου στο σωρό καθόταν
ἓνας βιολιτζής κι' ἐπαιζε το βιολί του.
Χόρευαν, πηδούσαν, κι' ἔλεγαν πάντα
τό ἴδιο τραγούδι, ὥσπου ξάφνου ἀκούν
να κράζῃ ὁ πετεινός. Στῇ στιγμῇ
στάθηκαν κι' ἀφουγκράστηκαν. «Ὁ
ἄσπρος, πετεινός εἶναι, λέει ἓνας.
"Αεῖντε νὰ χορέψουμε ἀκόμη».
"Ἀρχισαν πάλι τό χορό.



Σέ λιγάκι ἀκουσαν πάλι νὰ κράζῃ ὁ
πετεινός. Στάθηκαν ξανά κι
ἀφουγκράστηκαν μ' ἀνησυχία. Τότες
ἓνας ἄλλος λέει : «Εἶναι ὁ κόκκινος,
πετεινός. Αεῖντε νὰ χορέψουμε
ἀκόμη!»... Σέ λίγο ἐκράξε καὶ πάλι ὁ
πετεινός. «Εἶν' ὁ μαῦρος ὁ πετεινός,
φωνάζει ἓνας ἄλλος. Αεῖντε γλήγορα,
νὰ φύγουμε!» Κι' οὐλα τά δαιμόνια νὰ
πετοῦν στον ἀγέρα, κι ἀπό πίσω νὰ
τούς ἀκολουθοῦν τά φλουριά».

Φαίνεται ότι το τρίτο λάλημα του αλέκτορα είναι σημαδιακό! Το ξημέρωμα επιβεβαιώνεται και την ημέρα τα στοιχειά, ξωτικά, βρικόλακες κλπ εξαφανίζονται. Στον «Άμλετ» του Σαίξπηρ το φάντασμα φεύγει μόλις ακούσει το λάλημα του κόκορα:

Speak of it :—[Exit Ghost]—stay, and speak.

Marcelus: 'Tis gone ! We do it wrong, being so majestic, To offer it the show of violence.

Bernardo: It was about to speak, when the cock crew

Horatio: And then it started like a guilty thing upon a fearful summons. I have heard, the cock, that is the trumpet to the morn, doth, with his lofty and shrill-sounding throat, awake the god of day ; and, at his warning, Whether in sea or fire, in earth or air, The extravagant and erring spirit hies , to his confine.

Περισσότερα στη μελέτη μου « [Αλέκτωρ](#) »

Βιβλιογραφία

2086

Τίτλος: ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

Συγγραφέας: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

Εκδότης: ΖΗΤΡΟΣ

Έτος: 1836

Κωδ: 9590

Συγγραφέας: WILLIAM SHAKESPEARE

Τίτλος: HAMLET

Εκδότης: SIMPKIN & AL.

Έτος: 1818

1014

Κωδ: 1014

Συγγραφέας: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Τίτλος: ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β

Εκδότης: ΕΡΓΑΝΗ

Έτος: 1904